

ПЕРЕДМОВА

Богдан Черкес

доктор архітектури, професор,
завідувач кафедри дизайну та основ архітектури,
директор Інституту архітектури Національного університету
"Львівська політехніка"

Ірина Дида

кандидат архітектури,
доцент кафедри дизайну та основ архітектури

Про давню істину, що час спливає швидко, нам не дають забути події, які регулярно, о тій самій порі, приходять у наше життя. Ось знову, наче одна мить, промайнув в різнобарвному вихорі подій, турбот, надій і праці весь рік, і знову гостинно відкриває свої двері художня виставка "Зимовий салон "Політехніка-Арт"".

Львівська політехніка, як кожний поважний європейський університет з давньою і насиченою подіями історією, – це своєрідна "держава в державі" зі своїми звичаями і традиціями, що формувались, розвивались і доповнювались у різні історичні періоди. Згодом час як справедливий суддя пересіяв через своє безкомпромісне сито всі нововведення, відкинув штучно надумані, несуттєві, і залишив серед традиційних лише ті заходи, котрі виявилися щирими, позитивними, спрямованими на добро Університету і підтримку вічних людських цінностей. Тому виглядає закономірним, що через багато десятиліть у стіни Львівської політехніки знову повернулася давня традиція влаштування святкових зимових балів: адже плідна праця неможлива без відпочинку, а найефективнішим є відпочинок в атмосфері краси, музики і танцю. Але сьогодні всі ми разом є свідками і учасниками народження нової традиції в житті Львівської політехніки: вже вкотре в її стінах під звуки перших акордів танцювальної музики балу відкривається виставка творчих робіт викладачів Львівської

політехніки “Зимовий салон “Політехніка-Арт””. Виставка стала невід’ємним урочистим парадним супроводом Зимового балу, що перетворює його на довершену, комплексну подію, в межах якої зібралися разом різні види мистецтва, що взаємно себе увиразнюють і експонують. Музика, танець і спів за мовчазної, але промовистої підтримки художніх творів стають ще ефектнішими і красивішими, а застигли на папері та полотні мотиви під звуки музики наче оживають і наповнюються новим, глибшим змістом. Спілкування з прекрасним – це завжди свято, це ковток нових емоцій, це заряд натхнення до подальшої освітянської праці.

Сьогодні вже впевнено можна сказати: щорічна зимова виставка в головному корпусі Львівської політехніки відбулась як явище. Її чергове січневе відкриття тепер сприймається як щось samozрозуміле. Вона вже є очікуваною, відомою і водночас інтригуючою подією, що нагадує театральну прем’єру: усім цікаво, які роботи презентуватимуть, чим цього разу подивують гостей і працівників автори-колеги? Вже важко уявити собі ситуацію, коли б вона раптом не відкрилася в древніх стінах Львівської політехніки – адже до неї увесь рік готуються викладачі і працівники Інституту архітектури, особливо кафедри дизайну та основ архітектури – осередку професійного образотворчого мистецтва в інституті. Ця виставка є потужним стимулом до творчості, до мистецько-

го експерименту. Вона дає змогу колегам виявити всі грані свого таланту, не дає їм загубитися в потоці буденних рутинних справ.

Кожна наступна виставка творчих робіт викладачів Львівської політехніки вирізняється чимось особливим, відображає нові тенденції в мистецтві. Цього року разом з традиційними для мистецьких виставок графічними і живописними художніми творами, значно розширив своє представництво розділ “Художнє фото”. Адже цифрові технології вже тривалий час опановують один з останніх, традиційно належних до індивідуальної ручної роботи, форпостів людської діяльності, – образотворче мистецтво. Разом з пензлем і фарбами все частіше звичними засобами для створення художнього образу стають фотоапарат, монітор і комп’ютерна “мишка”, за допомогою яких захоплена з плину життя фотомить творчо переосмислюється, отримує нові акценти і повертається до нас вже в новій якості художньої світлинки. Хоча поступово змінюються і вдосконалюються технічні засоби для творчої діяльності, константою за будь-яких обставин залишається основна суть художнього твору як вмістилища натхненної творчої ідеї, особливого розуміння краси буття, якими автори щедро діляться з вдячними глядачами.